

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1908-1910 : L
84:1 - 125**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Käraste,

Jag blev ledsen över att inte Betty var nöjd, men jag ber dig inte förstå dig alltför mycket vid det. Det var kanske dumt, att du läste upp redan nu. Jag tror förvisso, att detta blir en av dina stora böcker, men medan du har läst upp kan jag ibland tänkt, att vi skulle nödgas ta bort en del, som bara är utavverkt, när du kommer till det stora ogörliga kapitlet för de Rönna nog att ta så mycket utrymme att en god del annat måste bort. Men som jag sade, ville jag inte störa dig med detta nu. Du måste skriva som du gör för att arbeta dig in i Karakterer och förhållandena, det är nästan omöjligt att kritisera förrän Karakterer ligger klar. Detta skall inte Betty begära. Stämning skall man inte begära ännu, medan du håller på att treva dig fram. Vinst är det ett ämne. Men Betty's kritik är nog mycket nyttig och utavverkt, som du nu Rönna, framgår nog bara en stark uppsjuckning och större försämring på dig själv. Om jag hade läst Betty och inga namn nämnt i mitt tal, så hade jag ju inget obekant alls haft av hela denna fest, så jag har visst respekt för hennes andöme, men ser du jag tror ändå, att det bara är litet strykingar och litet stämning som behövs sättas in för att hon skulle ha blivit fullt nöjd. När man har fått en dålig kritik vill man gärna ändra allt möjligt och omöjligt, går detta förrän efter maget övervägande!

Jag skulle önska, att du skrevs vidare, så att vi såg litet hur stor boken blev och vi såg hur mycket du får ha kvar av det, om du nu är ejört, innan du stryker. Jag tycker att Gjerwills är bra och vill ha den kvar. Gled du sist läste upp i Stockholm, fanns det flera bra saker, men det kan hända, att det inte var så fast avrundat som karudansen. Jag undrar om du inte horte lära något av Lambros och brottningens Karakteristika. Det

finns i din Anbarströme redan flera drag som pekar här
på att han var en verklig födt förbyghare natur. Trots det att
han är mycket sympatisk. Jag tror, att du genom att läsa litet
bruttdlinge psykologi, skulle känna dig mycket säkrare. Hans
Kroppsliga ofärdighet är t. ex. ett bestämt kännetecken på
mordare, men du kunde också få reda på andra anmärker
som skulle ta sig bra ut. Naturligtvis bör du också jämt
tänka på honom som mördaren och icke glömma att alltid
ta med sådant som förbäddar det som känna skall. Det
kan vara människors omöjliga nedervilja för honom såsom
för en katt. Han kan ha flera anfall av vildhet. Han bör
väl vara som en vacker, tunn, mjäll, tiger, eller kanske björn,
ett hederligt sympatiskt rovdjur, men parlig, glöms inte detta, att
han är farlig. Det är detta, som för honom själv innebär
farligheten, som skall ge stämningen åt boken. Han kan och
bör vara sympatisk, mycket sympatisk i alla fall. Rovdjuren är
de djur som ha den bästa karaktären såga naturforskarna. De
som är utslingar.

Det var charmant mycket nöjdes i Falun, men här
förfarligt kallt, jag trodde, att jag icke skulle kunna fara
alls. Men så blev det annas på onsdagkvällen. Jag telefons-
rade efter kist och for. Igår kväll kom jag fram kl. 10 efter
tolo timmars resa i Tåget var försenat och landsvägen för-
stört av yrväder. Det gick ändå, men som det icke
var så, att jag varit med om stolta från barnvannen
skulle jag säga, att det är otvivelaktigt att ha här under tiden.
Glöms var allt festligt, alla glada och lyckliga, manna
friska. Nu är julafton och vi hålla på med julklappar.
Jag har köpt billiga sjalar och kalsdukter, så att alla gästerna nöje-
nare och Snipafolket på var sätt. — En dag i Falun gjorde jag
supp affärer. En annan dag såg jag om bygget. Så var
det julklappar och packning. Men omkring 200 kort och brev
sände jag därifrån.

Var oss om att din bok blir bra, då gör det ju ingenting med
litet nöjdes. — God jul. Din Selma.